

[Hanne Andersen]

Det vil medføre mange fordele for Det Kongelige Teater, at man får en bestyrelse. Det er ikke en desavouering af teatrets mange medarbejdere. Teatret får tværtimod arbejdsro; bestyrelsen vil være et værn imod både kulturministerens og andre politikeres indblanding i teatrets daglige arbejde, en skydeskive for politikerne, kan man sige. Bestyrelsen bliver også ansvarlig for økonomien, mens medarbejderne kan koncentrere sig om det kunstneriske arbejde.

Vi kan ikke være uenige med ministeren i, at teatret skal have 4-årige budgetter. Vi behøver end ikke at vedtage det, for det gælder for alle de teatre, der er omfattet af teaterloven, så det er faktisk allerede besluttet.

Men vi forstår ikke, hvorfor teatrets formålsparagraf også skal ændres. I teaterloven af 1. juli 1991 står der, at Det Kongelige Teater skal udvikle teaterkunsten gennem eksperimenterende virksomhed og særlige initiativer. Hvorfor er det udgået, hvorfor skal nationalscenens formålsparagraf ændres? Hvorfor skal det stå i loven, at teatret kan sende i radio og tv, sælge grammofonplader og compact discs? Det kan forvirre det indbyrdes konkurrenceforhold mellem de teatre, der er omfattet af loven, og det vil vi meget gerne se på i udvalget. Hvorfor skal der f.eks. også stå, at kapellet kan give koncerter? Hvis der i det hele taget skal stå noget, bør det være, at kapellet *skal* give koncerter. Hvis formålsparagraffen for Det Kongelige Teater ændres, får det betydning for alle andre teatre, som er omfattet af loven.

Antallet af medlemmer i bestyrelsen ligger formentlig ikke så fast, at det ikke kan ændres. Socialdemokratiet mener ikke, det er nok med én repræsentant for medarbejderne; vi foreslår, at der kommer to medarbejdere i bestyrelsen. Vi forstår heller ikke, hvorfor det er kulturministeren, der skal fastsætte reglerne for medarbejdernes valg af bestyrelsesmedlemmer; vi er helt overbeviste om, at det kan medarbejderne godt selv finde ud af. Vi går også ud fra, at ministeren er opmærksom på beslutningen om ligelig repræsentation af mænd og kvinder i råd, nævn og bestyrelser, som er nedsat af regeringen. Den beslutning må naturligvis også gælde for Det Kongelige Teater.

Vi vil i udvalget stille spørgsmål om hele kompetenceområdet, bl.a. opgavefordelingen mellem bestyrelse og direktion. Bestyrelsen

kan naturligvis bestemme, at balletten skal danse om sommeren, men ikke, hvad den skal danse.

Jeg vil godt understrege, at ministeren stadig har det endelige og fulde ansvar for Det Kongelige Teater, selv om teatret nu får en bestyrelse. Og som jeg sagde i begyndelsen, ser vi positivt på ideen; vi ville gerne have haft det med i teaterloven, og det får vi altså nu i denne omgang, men vi vil gerne arbejde med forslaget i udvalget.

Grethe Fenger Møller (KF):

Siden Folketinget i foråret havde en forespørgselsdebat om Det Kongelige Teater, er diskussionen om teatrets fremtid fortsat både i befolkningen og i medierne, og det synes jeg egentlig der er grund til at være godt tilfreds med, for det bekræfter noget fundamentalt vigtigt for vores nationalscene, nemlig at de fleste har en mening om, hvad der skal ske med Det Kongelige Teater. Det er udtryk for en levende interesse for Det Kongelige Teater og dets fremtidige virke, at så mange engagerer sig i spørgsmålet, og jeg synes, det vil være uhyre betænkeligt, hvis vi så med ligegyldighed på det teater, der skal være med til at viderebringe værdifulde dele af vores kulturarv og tillige skabe nye kulturelle værdier, som vi kan give videre til de kommende generationer.

Denne store interesse og de krav til kunstnerisk kvalitet, der følger heraf, stiller naturligvis ekstra krav til Det Kongelige Teater, dets medarbejdere og dets direktion. Derfor er det efter konservativ opfattelse nødvendigt med en styrket ledelse, der i vidt omfang skal være uafhængig af de politiske vinde, der til enhver tid måtte blæse her fra Folketinget.

Med det forslag fra kulturministeren, vi behandler i dag, opnår vi netop en styrkelse af den overordnede ledelse af Det Kongelige Teater såvel i administrativ som i økonomisk henseende. Teatrets direktion får dermed frigjort ressourcer til virkelig at varetage den daglige ledelse af teatret, som sikrer tilrettelæggelse og opførelse af et alsidigt repertoire af høj kvalitet inden for de økonomiske rammer, som teatret er underlagt.

Der har jo allerede i medierne været nogen debat om dette forslag om etablering af en bestyrelse for Det Kongelige Teater. Nogle har fundet, at en bestyrelse er en mærkelig størrel-